

סור אותו למסורה מייד, כדי שתקבע אם עבר על חוקי המדינה, בודקים את העניין בוועדת הביקורת הפנימית. ואחרי זה? יש תופעות שאם חבר עושה מהו רע — מעי פים אותו, כדי להורידו, למעלה. כי במפא"י, אליבא דרשמי, "שונאים בי קורת כמו אבות אבותינו, ששנאו אותה בעיירה שניפישוק... אנו סוחבים אתנו מורשת גלותית של התקיף בעיירה קטנה, שאינו אוהב ביקורת. מאז התקדמונו — אנו כבר בעד ביקורת. אבל רק אצל השכן."

יחסי חוץ

דוגמה

חינוכית

נהגת עיריית תל-אביב נזעקה השבוע להכחיש עליה זנונית. הכריז סגן ראש העיר, עורך-הדין הרפ"סיסטי מיכאל כספי: "העירייה אינה מארגנת משלחת תלמידים לגרמניה!" הוסיף אחריו יו"ר ועדת החינוך העירונית, יוסף בורשטיין: "ללחישות כעניין משלחת כזו אין שום יסוד במציאות!" אולם לתלמידי בתי-הספר התיכוניים ב-תל-אביב היתה גירסה שונה. שרירות לאומית. ספרה רחל שפי ראי, תלמידת השמינית בתיכון עירוני ד', לכתב העולם הזה: "לפני שלושה חודשים, בבסיבות הנוכה, הופיע בבית-ספרנו הדוקטור שאל לוי, מאגף החינוך של העירייה. הוא כינס אותנו לשיחה על נסיעה לגרמניה, והסביר שזו שליחות לאומית חשובה ואחר-אית. הנימוק שלו היה, שאם ישראל לא תשלח משלחת נוער לגרמניה, יפסיקו ה-גרמנים לשלוח נוער לישראל. "דוקטור לוי ביקש מאיתנו שלא נדבר על העניין מהוץ לכותלי בית-הספר, ובעיקר לא עם עתונאים. כי הם עושים מכל דבר קטן סנסציה גדולה. "אחרי חודש הופיעו אצלנו שני גרמנים ממחלקת החינוך של עיריית מינכן. הם שוחחו איתנו על פרטי הטיור, ונקבע כי המשלחת תשהה בארצם 12 יום, ובאמת, השם בדוי לצורך הכתבה.



ח"כ נתן פלד
מה?

זה ברור בירושלים, וזה ברור גם במוסקבה ובבוקרשט. הזמנת המשלחת מהורה, איפא, מחוזה זהיר של ידירות כלפי ממשלת ישראל.

אפשר לנחש מדוע עושים זאת הרומנים. זהו חלק מן המערכה השיטתית שלהם להתקרב לישראל — מערכה שהיא עצמה חלק מניסיון שיטתי להתקרב שוב אל המערב, ולזכות — בסופו של דבר — לעזרה כלכלית מצד אירופה המערבית ואמריקה. אך איזה עניין יש לרומנים לעשות מחוזה כזה שבא לרמוז יתכן כי זהו לחץ סמוי כלפי הערבים, שבע ארמוז להם כי העזרה הסובייטית אינה מוכתרת להם בכל מחיר.

הרוסים רגוזים על עכד-אל-נאצר, מפני שלא הסכים להכיר בגרמניה המזרחית. יתכן גם כי זהו פיצוי לישראל על העמדה הסובייטית, החד צדדית, לטובת סוריה (אף שאין ספק כי מאחורי הקלעים מנסה ברית-המועצות לשכנע את הסורים לנקוט קו מתון יותר). כך או אחרת — זהו סימן קטן אך בעל-משמעות, להפגה נוספת של המתיחות של מוסקבה-ירושלים. כך הוא נירשם גם בודי-הים של השגרירויות הזרות בישראל.

מחווה מיוחדת של מוסקבה לישראל:

משלחת של מפ"ם לברית-המועצות

בדרך
למוסקבה



הו עדיין סוד כמוס. רק שמועות אחרות הסתנו עד כה החוזה. הידיעה היא זו:

משלחת של מפ"ם הוזמנה לבקר בנוש הקומוניסטי. תחילה יבקרו שני אנשי-מנגנון של מפ"ם — ח"כ נתן פלד והמוכיר המדיני יצחק פטיש — ברומניה. (בין הדיפלומטים הקומוניסטיים בישראל כבר פשטה הבדיחה כי זוהי מהזורה חדשה של הצמד סטאלין-מולוטוב. כי השם סטאלין נזר מן המילה פלדה, והשם מולוטוב מן המילה פטיש.) אבל זהו רק חלק מן האמת.

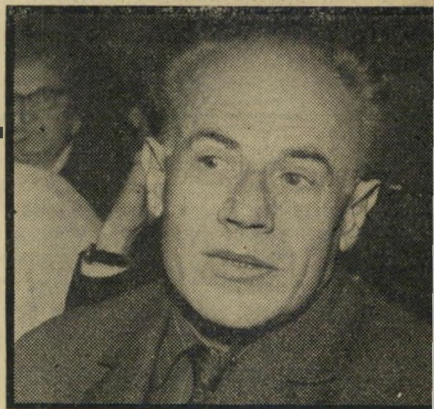
אחרי הביקור ברומניה יחזור פלד לארץ. אבל פטיש ימשיך בדרכו. הוא יסע לברית-המועצות ולארצות קומוניסטיות אחרות. בניגוד ליגאל אלון, שביקרוו בלנינגראד (בראש משלחת ישראלית לקונגרס מקצועי) עורר מורת-רוח בקרב הסובייטים, הרי שליח מפ"ם יכול לקחת לקבלת-פנים רשמית. יקבלו את פניו בכל הכבוד, בחמימות מופגנת.

מיהי הסיבה להפגנה זו? על כך אין עדיין תשובה ברורה ומלאה. מפ"ם היא חלק מן הקואליציה הממשלתית בישראל. היא גם מפלגה ציונית ממושמת. לא יעלה על דעת איש כי מפ"ם תעשה משהו שלא על דעת הממשלה. כאשר אישי-מפ"ם נוסע לחו"ל, הריהו משמש — שליח בלתי-רשמי של משרד-החוץ.

מזכרת עם עתונאים. אך רבים מתלמידיה אישרו את סיפוריה של רחל בדיוקנות. עתה תצטרך עיריית תל-אביב להחליט: או שתכחיש את הכחשתה, או שתתענין קצת את השיטות החינוכיות הנהוגות בבתי-ספרה. כדי שתלמידיה לא יכשלו בשקרים כה גסים.

כשראיתי שמסתירים ומכחשים את העניין, כאילו שזה משהו מלוכלך, או נשבר לי מכל העסק והתחרותי. שיטה חינוכית. מחנכת הכיתה. ה- מורה מלכה, סירבה לדבר על ענייני המשל- חת. אני מצטערת, אמרה, אך אינני

אחרי כמה ימים שלחו לנו טופס, המיועד להורים, בו הם מתבקשים לאשר כי הם מסכימים שנצא לסיוור באיטליה, צרפת, אוסטריה וגרמניה. "בהתחלה הסכמתי לנסוע, אבל אחר-כך, הטופס הנושא את התאריך מארס 1967, נמצא במערכת.



ח"כ שמואל מיקוניס
מה?

ש בוע ימים לפני שהכנסת יצאה ל- פגרת הפסח, נעלם, לפתע, ח"כ מיקוניס. זה היה בלתי-רגיל. כי מיקוניס הוא סיעת-יחיד. לנציג יחיד כזה קשה להעדר, אפילו כשהוא חולה. יתר על כן: באותו יום היה צריך לפתוח כנס של ברית הנוער הקומוניסטי בל-אביב. שמו הופיע בהזמנות ובמודעות. אך הוא עצמו לא הופיע. הוא נסע לרומניה.

הדעיידבר, העפוקים כבר ניתוח ביקור ישראלי אחר ברומניה (ראה מיס- גרת שניה) עדיין מנסים לפענח את תעלומת ביקורו של מיקוניס שם.

הם שמו לב לעובדה שמיקוניס ביקר ברומניה סמוך לביקור שר-האוצר, פינחס ספיר, באותה ארץ.

אך האמת היא בדיוק להיפך. נסיעתו של מיקוניס עוררה מורת-רוח רבה בחוגי צמרת האוצר. עתה מרננים שם כי מיקוניס הפריע להם.

אם כן, מה עשה שם? הנה פתרון התעלומה: מיקוניס נפגש עם ראשי המפ"ם

חינוך
על אשכנזים
ועל ספרדים

כל המדינה מכירה את מבחני הסקר, אך לם רק מעטים יודעים שישנו גם מיבחן הסכר. הראשון ברור ומגלה את מיטב ה- כשרונות הצעירים, כדי שיהיו את העתודה התרבותית והמדעית של המדינה. השני מני פה מתוך תחוזה זו את בני עדות המזרח. עיבדה מדהימה זו ידועה עתה רק לקומץ פקידים במשרד-החינוך, אולם הם, חרף כל רצונם הטוב, חסרי אונים כדי להילחם בה- הנקודה הקמנה. מומחי משרד-החינוך גילו, לאחר שהנהיגו את מיבחני הסקר, כי טמונה בהם אפלייה יסודית. שני תלמידים בעלי כשרונות שווים, שגדלו בתנאי-חיים שונים, משיגים תוצאות שונות במיבחנים. התלמיד שגדל באווירה תרבותית ובמשפחה שנהגתה מרמזת-יחיה גבוהה, ישיג את עמי- תה, ממשפחה מרובת-ילדים ומחוסרת-אמצעים. לכן הכינו במשרד החינוך תרדך מפורט ומסובך, שנועד לקדם את התלמידים המקור פחים, שהרוב המוחלט מביניהם נימנה על עדות המזרח. התרדך וזה גם לכינוי בפי פקידו המשרד: סקר ב'. אולם חיש מהר התברר, כי סקר ב' אינו מונע אפלייה. ההיפך: לפעמים הוא דוחק מגביר אותה. בבתי-ספר רבים בוררים ה- מנהלים את התלמידים שעברו את הסקר ה- רגיל, דוחים את אלה שעברו אותו בהתאם לתקנות סקר ב'. אף אחד מהם לא מכריז על כך בגלוי, אולם בצורה לא-רשמית מודים רבים, כי הם עושים זאת מתוך דאגה לרמת בית-הספר.

הסביר השבוע דובר משרד-החינוך, יחיאל לקט: "נכון שאם ספרדי ואשכנזי, שיש להם ציונים שווים, יבואו לפני מנהל בית-ספר, יתכן שהוא יעדיף את האשכנזי, ואם רוצים, אפשר לקרוא לזה אפלייה. זה נעשה בגלל סקר ב', אבל בסופו של דבר זו רק נקודה קטנה בכל העניין. כי סקר ב' נעשה דחוק כדי למנוע את האפלייה."



מדוע נעלם הח"כ באופן בלתי צפוי?

מיק"י רוצה
אחוזים

טנה את הוצאותיה הגדולות — וכעיקר את הוצאת היומון "קוד העם", שהוצאותיו עולות בהרבה על כוחיה-מומון של מפלגה שזכתה בבחירות ל-13 אלק קולות, ועב- רה בקושי את אחוזי-החסימה.

עם פילוג מק"י, נשארו שני הפלגים שות- פים לרוב החברות האלה. בניגוד לרעש שעורר הפילוג בשטחים אחרים, היו חלוקת הנכסים הכלכליים נעשתה בשקט ובהסכמה. אולם כל העיסקות הקטנות בעבר היו כאין וכאפס, לעומת האפשרויות הגלומות ב- יחסי-המיסחר החדשים בין ירושלים ו- בוקרשט.

זה עפק של הרבה מיליונים — ואילו הצליחה מק"י להעביר חלק ממנו דרך חברה משלה, יכלה ל- הפיק רווחים של מאות אלפים. אולם משרד-האוצר הישראלי לא ראה זאת בעין יפה. והרומנים מעוניינים כרגע הרבה יותר בפיתוח ספיר מאשר בשמואל מיקוניס. לכן נכשלה השליחות.